

Bilag 2: Bonusordning i et kommende udbud af akademikerindsatsen

31-05-2012

SF og Enhedslisten har stillet spørgsmål om, hvorvidt der er forskningsmæssigt eller lignende evidensbaseret belæg for fastlæggelse af niveauet for bonusandele i tilknytning til varetagelse af akademikerindsatsen hos andre aktører.

Der vurderes overordnet ikke at være aktuel forskning, der giver konkrete anvisninger til konstruktion af bonusordninger i tilknytning til akademikerindsatsen. Arbejdsmarkedsstyrelsen har imidlertid (via Deloitte) evalueret anden aktør-ordningen i 2008 og 2009.

Deloitte evaluerede i denne sammenhæng betalingsmodellen i to landsdækkende rammeudbud, nemlig Serviceudbuddet og LVU-udbuddet. Betalingsmodellen er i begge tilfælde baseret på 25 % driftsbetaling og 75 % bonusbetaling. Der udbetales fuld bonus, såfremt den ledige opnår ordinær beskæftigelse i 13 ud af 26 uger efter forløbet og halv bonus, såfremt der opnås ansættelse i privat løntilskud. Denne model anvendes stadig i LVU-indsatsen hos andre aktører.

Deloitte vurderede, at den anvendte betalingsmodel giver en stærk incitamentsstruktur, der leder anden aktør til at tilstræbe en effektiv indsats og bidrager til at få de ledige hurtigst muligt i beskæftigelse. Vurderingen er bl.a. baseret på, at både jobcentre og anden aktør i det store hele gav udtryk for, at der var et passende forhold mellem drifts- og bonusbetaling.

Samtidig mener et flertal af de adspurgte jobcentre dog, at betalingsmodellen alt andet lige giver anden aktør incitament til såkaldt "creaming" eller "cherry-picking", dvs. at anden aktør har et incitament til at koncentrere indsatsen om de stærke ledige, der forholdsvist let vil kunne formidles til job. Dette vurderedes især at være en udfordring, hvis ledigheden stiger. Bl.a. for at modvirke creaming blev der indført et krav om 40 % aktivering, idet kravet forventedes at bidrage til, at anden aktør leverer en kontinuert aktiv indsats for såvel stærke som mindre stærke ledige.

Det slås herudover fast i Deloitte's rapport fra 2009, at det stærke fokus på virksomhedsplaceringer virker. Det er således de virksomheder, der er bedst til at anvende virksomhedsnær aktivering, der opnår de bedste beskæftigelseseffekter for borgerne.

Forvaltningens vurdering

Da akademikerledigheden har været stigende siden Deloitte's rapporter i 2008 og 2009 vurderer BIF, at en bonusordning ikke fremadrettet bør have så høj en bonusandel som det er tilfældet i de nuværende aftaler. Årsagen til dette er – udover risikoen for creaming – at aktørerne med

Kontor for Økonomi

1592 København V

Telefon
2815 4281

Mobil
2815 4281

E-mail
sh31@bif.kk.dk

den nuværende høje bonusandel har for stor usikkerhed omkring den økonomi, der er til rådighed til aktiveringsindsatsen mv.

BIF vurderer dog, at der stadig er brug for et økonomisk incitament til, at aktørerne skal levere resultater for borgerne for pengene. Forvaltningen har således generelle erfaringer med, at leverandører kan søge at få forlænget borgerens forløb snarere end at formidle til beskæftigelse, hvis det økonomiske incitament er i ubalance, dvs. hvis aktøren ikke er afhængig af, at der opnås et vist antal bonusser. Det anbefales ligeledes, at der fortsat gives en (mindre) bonus for formidling til privat løntilskud, jf. Deloittes rapport.

Det bemærkes i tilknytning hertil, at bonusandele kan differentieres på de tre foreslåede moduler.

BIF vurderer herudover, at der er behov for skærpede krav til indholdet i bl.a. aktiveringsindsatsen med det formål at sikre, at den enkelte ledige for den vejledning, opkvalificering og uddannelse, som denne har behov for. Dette med henblik på at undgå creaming.

Opsummerende kan det siges, at bonusandele bør således fastsættes på et lavere niveau end i de nuværende aftaler, men dog så højt, at der stadig er et stærkt incitament til at levere resultater for borgerne.